

Hayat imtihanı

Abdulaziz Bey: “Ben dört beş senedir ÖSS’ye giriyorum. Sınav öncesinde başarılı iken, sınavda çok heyecanlanıyorum ve başarılı olamıyorum. Allah hayırlısını bilir. Ama ne yapmalıyım?”

Öncelikle başarılar diliyor; bu gün sınava giren gençlerimize Allah zihin açıklığı versin diyorum. Ama unutmayalım: Dünyanın âhirete dönük sınavından daha ağır ve daha çetrefilli sınav var mı? Hepimiz her an bu ağır sınavın içinde değil miyiz? Öyle zor bir sınav ki... Kaybetme endişesi bazen öyle kaplıyor ki benliğimizi... Fakat yılmak yok. Çünkü Allah’ın rahmetinden ümit kesmek yok. Yılmadığımızda da geriye, üzerine düşeni yapma gayreti kalıyor.

Hayatın kendisi zorlu bir sınav olmakla beraber, hayatın içinde de birçok zorlu sınavların, dünyaya bakan sınavların olduğu doğrudur. Zoru başarmak, başarıyı sürdürmek, işini sevmek, olumsuzlukları aşabilmek, kaybettiğinde ümitsizliğe kapılmamak... Bütün bunlar büyük hayat sınavının önemli soruları. Üstelik sorular hareketli, dinamik, değişken. Soru kitapçıkları her gün değişiyor. Her gün kişiye özel yeni soru kitapçıkları basılıyor ve bize özgü kuryelerle bize getiriliyor, teslim ediliyor. Üzerimizde isimimiz yazıyor ve cevaplamamız isteniyor. Bu büyük sınavda hayatımızın her bir ünitesi kalemimiz, kâğıdımız, silgimiz, kalemtraşımız hüviyetinde. Yazıyoruz, bazen siliyoruz.

Nice yanlışları doğru diye işaretleyişlerimiz var ya...

Nice yanlışları bildiğimiz halde silmeden gönderişlerimiz var ya...

Orada, sınav kâğıtlarımızın uhrevî optiklerde okunduğu gün doğrumuz-yanlışımız anlaşılacak. Gerçek mânâda orada üzüleceğiz veya sevineceğiz. Allah’ın rahmeti olmasa orada halimiz nice olur?

Fakat işin özü bir yana; ÖSS sınavı gençlerimiz için ciddî bir geçit. Hayat geçidi. Verdiği heyecan ve gerilimler başarılı birçok genç için başarısızlık getiriyor. Üç saatlik bir sınav gencin hayatını belirliyor. O üç saatlik zaman diliminde performansınızı değiştiren bir olumsuz olay olduğunu düşünün; hayatınızın bütününe

etkiliyor. Esasen olumsuz bir olaya gerek yok; sınavın verdiği olumsuz heyecan ve stres zaten yeterince olumsuz bir hava meydana getiriyor. Dolayısıyla başarı kapıları bir türlü açılmayabiliyor.

Bu aslında bu tür sınavlar için olağan bir gelişme. Yapılacak tek şey, yeni bir başarı için harekete geçmek. Bunun için de ümitlerin yıkılmaması gerekiyor. Esas olan da bu. Hiçbir başarısızlık ümitsizliğe sebep olmamalı. Fakat gelecek çatısını örmeye aday bir hayat, onca hazırlık dönemi ve onca ümitler söz konusu olunca ister istemez heyecan veriyor.

Biz de diyoruz ki:

1- Her şeyimizi onu başarmaya bağlamayalım. Onun dışında da hayatta başarabileceğimiz birçok şeyin bulunduğunu düşünelim ve benimseyelim.

2- Tercih yaparken, çıtayı çok yüksek tutmayalım. Girebileceğimiz bölümleri kapsayacak biçimde tercih yapalım. Kendimizi tanıyalım. Gerçekçi olalım. Aslında üniversite girişinde her ne kadar puan sıralaması yapılsa da, bu sıralamanın sun'î olduğunu; asıl sıralamanın hayatın içinde başarı, verimlilik, hizmet ve gösterdiğimiz özveriye göre yapılacağını, hangi meslek olursa olsun, her zaman her alanda başarı ve verimliliğin toplum içinde de, Allah nezdinde de en yüksek puanı toplayacağını unutmayalım. Yani yüksek puanlı bölümlerden mezun olanlar çoğu zaman boş gezerlerken, düşük puanlı bölümler hayatta pekâlâ gayet verimli ve rağbet gören bir iş ve hizmet alanı olabiliyor.

3- Aile ve çevre de gençlere kâbus yaşatmamalı. Gençlere mânevî baskı yapmamalı. Gençleri çökertmemeli. Buna gerek yok. ÖSS'yi başarmamak dünyanın sonu değil. Başarmazlarsa ve bir okula girmezlerse kıyamet mi kopar? Lise öğrenimi az bir eğitim mi? Hayatta başka başarı ve iş alanı yok mu? Onların böyle hayat için en önemli karar verme günlerinde, onlara moral ve maneviyât takviyesi yapmamız daha doğru olmaz mı? Gençlerimize tekrar başarılar diliyorum.